

PHẬT CÁT TƯỜNG ĐỨC TÁN

QUYỀN TRUNG

*Quy mạng Như Lai tướng thù diệu
Bàn chân đầy bằng khéo đứng yên
Dấu bánh xe ngàn cẩm hiện rõ
Các tướng vành trục đều đầy đủ
 Tay chân mềm như bông Đầu-la
 Màn lưới sáng hiện rõ trong ấy
 Các ngón tay chân thon dài đẹp
 Gót chân tròn đầy, mu tướng xứng
 Mu chân dài cao lại đầy đặn
 Bắp chân như nai chúa Y-nê
 Hai tay tròn trịa dài chạm gối
 Âm tướng ẩn giấu như rồng, ngựa
 Tóc lông thẳng nhuận đều rất đẹp
 Hết thảy lông thân đều xoay phải
 Da dẽ bóng mịn bụi không bám
 Thân sắc vàng ròng sáng lấp lánh
 Tay chân cổ vai bảy chỗ đầy
 Ót, bắp tay, nách thảy no tròn
 Dung nghi đầy đặn khéo doan nghiêm
 Thân tướng dài rộng lại ngay thẳng
 Tròn đầy như thân Nặc-cù-dà
 Nửa thân trên như Sư tử vương
 Mặt thường sáng hướng tới một tầm
 Bốn mươi răng bằng không thừa thiếu
 Bốn răng trắng sạch đẹp, nhọn bén
 Thường được vị tối thượng trong vị
 Tướng lưỡi mỏng sạch rộng lại dài*

Phạm âm sâu mâu như trống trời
 Âm thịnh, người nghe đều thích ý
 Lại như tiếng Ca-lăng, Tân già
 Mi mắt ngay bằng như trâu chúa
 Tròn mắt sáng sạch, sắc xanh biếc
 Giữa mi tướng lông mầu mềm mại
 Xoay phải thanh tịnh như ốc trắng
 Tướng Nhục kế trang nghiêm trên đảnh
 Kính lễ Đại trượng phu tướng đủ
 Quy mạng Như Lai tùy hình hảo
 Móng tay hẹp dài như đồng đở
 Ngón tay chân tròn đều thon dài
 Những ngón tay chân đều thứ tự
 Gân mạch đan kết lại ẩn sâu
 Hai mắt cá ẩn kín không thô
 Chân bằng vững, mềm mại, tròn đầy
 Quay nhìn xoay phải như nai chúa
 Bước đi thẳng tiến như voi chúa
 Rõ ràng, doan nghiêm không chướng ngại
 Tự tại, thứ tự như ngỗng chúa
 Cất mình chuyển bước an vững kỹ
 Thân phần thứ tự mà quý hiển
 Chuyển động vững vàng thân không nghiêng
 Tướng thiện bám dính thân bên chặt
 Thân sạch sáng rõ lìa che tối
 Thân phần yên định không trạo động
 Thân tướng ngay thẳng tốt tròn đầy
 Tướng đồng tử đẹp, thân thanh tịnh
 Mềm mại khéo tốt không gì sánh
 Dáng bụng vuông thẳng không thiếu khuyết
 Tròn, rộng không lõm cũng không lồi
 Vòng rún khéo, sâu dày, xoay phải
 Sạch không điểm, lỗ không giảm bớt
 Thân phần, tiếp cận lìa các lỗi
 Thảy không có lún, nốt ruồi, bướu
 Ví như hoa sen, bụi không dính
 Cũng lìa các sự không tịch tịnh
 Khuôn mặt tròn đầy sáng, sạch sẽ.

Thân tướng đầy đủ, không giảm bớt
 Tướng lưỡi rộng dài như đồng đở
 Lại mềm mại như lá hoa sen
 Màu môi tươi nhuận trông khả ái
 Như trái Tần bà, như đồng đở
 Âm thính như tiếng vang mây nước
 Lại như tiếng Tượng vương rống to
 Âm thính sâu xa lại êm diệu
 Hết thảy người nghe đều thích ý
 Tay mềm như tơ trời Đâu la
 Chỉ tay sâu rõ mà không dứt
 Bốn răng nhọn, sắc, đẹp, chắc chắn
 Vô cùng sạch sẽ lại đều bằng
 Các răng vuông ngay, sạch trắng bằng
 Tướng mắt dài rộng như lá sen
 Mi mắt đầy rậm mà không trắng
 Mày nhuận đem mượt mà lại dài
 Vành tai dài rộng đầy lại tròn
 Lông thân, mỗi mỗi đều tươi nhuận
 Trần rộng bằng thẳng tướng thù diệu
 Phân nửa thân trên thảy no tròn
 Đầu tóc đầy rậm, thẳng lại dài
 Xanh biếc, xoắn lại, màu sáng nhuận
 Rộng ra cho đến phân trước ngực
 Đầu có dấu đức tướng Hỷ toàn
 Búi tóc xanh biếc khéo trang nghiêm
 Kính lẽ tướng đánh không thể thấy
 Quy mạng Trí lực xứ, Phi xứ
 Nghiệp, quá, hiện, vị lai đều biết
 Môn Thiền định, Giải thoát, Đẳng trì
 Phân biệt rõ căn tính mình, người
 Các loại tín giải đều thông đạt
 Các loại cõi giới cũng thảy biết
 Các loại tâm người biết không sai
 Trí Túc trụ tùy niệm đầy đủ
 Soi rõ hết thảy pháp sanh diệt
 Các lậu đã tận, lậu không còn
 Trí mười lực như thế tròn đầy

Kính lẽ Như-lai Đại tinh tấn
 Như lai lậu dứt, nihilum không còn
 Hiểu rõ các pháp cũng không sót
 Nên gọi bậc Chánh Đẳng Chánh Giác
 Con nay dập đầu, duỗi thân lạy
 Hết thảy pháp nihilum bình đẳng thuyết
 Các đạo Xuất ly cũng khéo tuyên
 Hết thảy hiểu rõ không còn sót
 Kính lẽ bậc Năng Nhơn mới Giác.
 Phật đủ chánh trí tuệ không hoại
 Bậc hiện giác khắp hết không còn
 Chánh trí phá hoại tâm trí tà
 Phật chọn giác đã hiểu không sót
 Cảnh giới mình và cảnh giới người
 Hết thảy cảnh giới tạo tác thành
 Ở trong hết thảy căn nghĩa kia
 Phật là bậc căn Vô năng thắng
 Trong tướng, không còn tướng sở duyên
 Loại phi sắc hiện thảy đều trừ
 Gánh nặng Vô sanh lâu đã bỏ
 Đã suốt đáy dòng sông Duyên sanh
 Lìa hai loại vô trí, si ám
 Phát sanh hai loại trí, quang minh
 Lại lìa hai loại tâm nghi, cầu
 Kiến lập hai loại trí, quyết định
 Đã được Tận trí câu thế gian
 Trí chướng đã lìa, pháp tròn sáng
 Đủ môn Tịch, Chỉ nương thù thắng
 Đủ chỗ thù thắng, khéo ở yên
 Đầy đủ hết thảy việc nên làm
 Minh Hạnh đầy đủ sắc tướng tròn
 Đầy đủ chủng tánh và ngữ ngôn
 Được quả thần thông khéo cứu độ
 Nghiệp Thân, Ngũ, Ý đều không giữ
 Không bám, không dứt, trí lặng yên
 Trí môn quyết định, không thoái chuyển
 Trí nói tướng thời nhân, không hoại
 Các loại Nhân môn đều hiểu rõ

Các loại Quả môn cõng thảy biết
 Các loại phiền não và đối trị
 Kính lẽ Như Lai, bậc Thiện Giác
 Ngôn thuyết không hai, biện vô tận
 Bậc khéo thuyết pháp không thoái chuyển
 Tâm không nhiễm tám pháp thế gian
 Kính lẽ khéo đến bờ công đức
 Phật trong ba A-tăng-kỳ kiếp
 Tích tập hết thảy hạnh khó làm
 Vận lòng Đại bi rộng trùm che
 Mình người hay qua dòng phiền não
 Biết rõ ba khổ thật vi tế
 Do thương khổ nên khởi Đại bi
 Ba cõi sở duyên trong các Tánh
 Đại bi rộng đến hết thảy chốn
 Như lai trong trí tánh bình đẳng
 Hoặc oán, hoặc thân, quán bình đẳng
 Tâm Bi rộng lớn không thể lường
 Rộng nghiệp hết thảy loại chúng sanh
 Phật vì chúng sanh nói phương thuốc
 Thân bệnh, tâm bệnh đều được an
 Rốt ráo cực khổ cõng dứt trừ
 Kính lẽ bậc khéo nói thuốc hay
 Hạnh quyết định thuần nhất chọn thật
 Bậc vô nhiễm quyết định thuần thiện
 Quyết định không sanh pháp nhiễm lại
 Khéo trưởng dưỡng duy nhất vì người
 Không vì lợi mình cầu ở người
 Vui tự mình có được thảy bỏ
 Tâm bi mãn phương tiện tùy nghi
 Quyết định điều phục bệnh chúng sanh
 Lúc chúng sanh cần phải điều phục
 Như lai khéo biết, không sai lỗi
 Vì chúng sanh làm bạn không mồi
 Khởi tâm Bi, rộng khiến được độ
 Năng Nhân khéo nói thuốc pháp hay
 Trị căn nguyên sanh pháp khổ kia
 Soi rõ thân quá, hiện chúng sanh

Biết rõ tánh phiền não không bờ
 Đoạn trừ bệnh phiền não chúng sanh
 Phật rõ thời lượng thảy không sai
 Tùy theo bệnh cho thuốc hay trừ
 Thế Tôn nói thuốc ứng với bệnh
 Như lai đã hành tất cả hạnh
 Tu tập như lý thảy tròn khắp
 Hoặc một, hoặc nhiều phương xuất hiện
 Hoà hợp, rõ biết đều không ngại
 Như lai công đủ, đã hay đến
 Trí Nhất Thiết Trí chốn thanh lương
 Bậc biết Đạo, hiểu Đạo, nói Đạo
 Bậc quy hướng Thắng đạo, Chúng đạo
 Cứu vớt hết thảy khổ luân hồi
 Khiến các chúng sanh lìa trói buộc
 Rộng khiến được qua dòng phiền não
 Bậc đầy đủ Tâm quý chắc chắn
 Hay khéo kiến lập cờ Thánh pháp
 Biểu thị pháp các hành Vô thường
 Khai thị Tận Diệt, lìa nêo tham
 Hiển thị đạo xuất ly Tịch diệt
 Bậc hay khéo biểu thị các pháp
 Bậc hay dùng các pháp dạy dỗ
 Bậc Đạo sư hay làm lợi ích
 Kính lễ bậc khéo thí hỷ lạc
 Thường nói chỉ dạy lời vui lợi
 Đủ uy đức lớn, thần thông lớn
 Bậc Đại Phạm thanh tịnh tối thượng
 Kính lễ bậc Tự Tại, mạnh mẽ
 Đã dứt loại ngôn luận chủng tánh
 Lại đoạn những lời nói dòng họ
 Nói sự thế gian cũng quên mất
 Kính lễ thường nói lời chánh pháp
 Bước đi Như Lai thường tịch tĩnh
 Không rộng, không hẹp, bước ngay bằng
 Bước đi thuận thiện người thấy vui
 Biểu thị tướng hành thiện Như Lai
 Như lai không hoại Tri kiến chánh

Đầy đủ tánh sở tác như trước
 Thành tựu việc phước đoạn căn nghi
 Lìa tâm khát thực, vào thân xóm
 Ra tất sáng tỏ chúng đều thấy
 Bậc tối thượng, không nương, không chuyển
 Các kiết tường hay khéo đặc thù
 Bậc Phạm hạnh thuần nhất, đầy đủ
 Hay khéo biết rõ pháp Ngũ cái
 Lại hay đầy đủ bảy pháp hành
 Có thể trừ diệt tâm Ngã mạn
 Kính lẽ hay phá lưới ngu si
 Như Lai đã được pháp bất động
 Lại hay đầy đủ tâm sâu rộng
 Khéo hay thành tựu bảy Thánh tài
 Kính lẽ bậc khéo học Tam học
 Phật, Đại trưởng phu nên khen ngợi
 Các cảnh quái dị không hay sợ
 Xa lìa hết thảy không tốt lành
 Kính lẽ bậc đến vị điêu phục
 Khéo an lập phạm hạnh chơn thật
 Cao, thấp, ngang, dọc thảy quy y
 Thường dùng Vô úy thí chúng sanh
 Kính lẽ pháp xa lìa nắm giữ
 Quy mạng Phật, bậc La Hán lớn
 Bậc vô nhiễm, hết thảy lâu tận
 Việc làm đã xong, đức tròn sáng
 Kính lẽ bậc đã bỏ gánh nặng
 Đạt được nghĩa lợi mình đã làm
 Hết các hữu kiết, chướng dứt trừ
 An trú chánh trí, tâm giải thoát
 Kính lẽ bậc giải thoát, xuất ly
 Đã chứng lý giải thoát vô ngôn
 Ái hết, thủ hết mà giải thoát
 Tâm không quên mất, giải thoát tròn
 Kính lẽ bậc tâm không diên đảo
 Tâm Phật vô lượng lại rộng lớn
 Pháp không khác biệt, tâm khéo tu
 Tâm được lìa phược, phiền não trừ

Kính lẽ bậc phá các dị loại
Hết các nghiệp nhiễm được thanh tịnh
Đã chứng Niết-bàn vô duy
Bậc giải thoát tối thắng trong người
Đánh quân ma chết mà chiến thắng
Đối các thiện pháp không phóng dật
Khéo trụ Chánh niệm, Chánh trí tuệ
Khéo mở mắt lặng nhìn chúng sanh
Kính lẽ khéo cứu khổ sanh tử
Khéo tịnh ngũ vô minh chúng sanh
Khéo phá ngu si của chúng sanh
Phật siêng khởi mạnh tâm tinh tấn
Thúc giục tất cả kẻ lười biếng
Trong các bất thiện, thí pháp thiện
Trong chổ lười học, mở cửa học
Trong các sợ hãi thí không sợ
Người không an ổn khiến an ổn
Trong những tối tăm làm đèn sáng
Trong các bất thiện khiến tu thiện
Trong các nghiệp tội, trừ tội nghiệp
Người khiến trái nghịch biết ân đức
Hay thỏa lòng mong cầu chúng sanh
Chú sáng thành tựu, tu chơn chánh
Kính lẽ bậc hay phá phiền não
Phật đã xa lìa các đối vọng
Tâm không xao động không cao ngạo
Tôn thắng hiển thị cửa kiết tường
Kính lẽ Phật là chốn sanh phước
Trong sát na sanh hết thảy hạnh
Không cùng hết thảy loại thần thông
Cuối cùng thành tựu môn tối thượng
Hết thảy chổ lìa phi cú nghĩa
Hết thảy nghi hoặc và nói tạp
Chánh ngũ quyết định đều phá được
Bình đẳng tu các hạnh kiết tường
Khéo biết hết thảy ý chúng sanh
Đã hay nghiệp phục lời người khác
Giống như lửa mạnh đốt củi khô

Đốt các phiền não, nghĩa cũng vậy
 Kính lễ pháp chánh sĩ an trụ
 Dủ các kiết tướng, đủ tam quý
 Chủ thế gian lặng yên thù thắng
 Thích-ca Mâu-ni đại Đạo sư
 Ánh-nghĩ-la-sa, họ Cù-Dàm
 Xa lìa các phiền não si ám
 Bi mẫn rộng nghiệp các chúng sanh
 Trong nghiệp lợi, thường lợi cho người
 Đây đủ rộng lớn hạnh thù thắng
 Phật đối với hết thảy chúng sanh
 Trong hết thảy việc làm tăng thương
 Phật thường dùng đại trí quán sát
 Rộng nhóm việc lợi ích thế gian
 Đây đủ sáu thông, trí diệu phục
 Đức trí, thuyết trí và thời trí
 Đối tri tất cả thần thông thắng
 Trí hiểu rõ nghiệp chướng cõi giới
 Dủ thần thông thuyết pháp tối thắng
 Ba diệu phục Ngài khéo khai hóa
 Hết thảy văn nghĩa khéo hiểu trọn
 Kính lễ trí biện tài vô tận
 Phật đây đủ biện tài như nói
 Khéo đủ các hạnh, đến bờ kia
 Hết thảy công đức giải thoát tròn
 Hiển bày thân đẹp, tâm thanh tịnh
 Người nghe tiếng Phật tâm hoan hỷ
 Việc Phật tự làm, đều tròn đủ
 Không rơi trong hết thảy ngôn thuyết
 Không nắm tướng công đức phần mình
 Bình đẳng đạo tối sơ chứng trước
 Kế nhóm đại hạnh không để sót
 Gánh nặng chúng sanh, có thể gánh.
 Ở trong các tướng được tịch tịnh
 Đã tròn công đức, đại bi thảy
 Chưa từng xa lìa nơi hạnh xã
 Dùng trí tuệ chánh nghiệp chúng sanh
 Ở trong đêm dài quán sát khắp

*Như-lai thường phát tâm dōng mānh
 Đem các hạnh lành dạy chúng sanh
 Lại ở trong hết thảy chúng sanh
 Đã được tâm bi khéo bình đẳng
 Phật là đấng bi mẫn thế gian
 Khéo hiểu rõ Dệ Nhất nghĩa đế
 Như-lai ba măt đã tròn sáng
 Ba loại xưng tán khéo đầy đủ
 Như lai đã đủ ba không giữ
 Bậc hiển thị ba cõi không nhớ
 Rộng thông đạt Bốn Niệm xứ hành
 Bậc Danh cú văn thân tự tại
 Xảo diệu vô tận, tùy ý biến
 Hết thảy lời nói trí đều thông
 Các loại ngữ ngôn khéo hiểu biết
 Tùy chô biến tài đều không ngại
 Trong các trái ngược làm hướng thuận
 Trong các nóng giận làm thanh tịnh
 Trong các khinh慢 phát kính tâm
 Xã bỏ hết thảy việc lợi dưỡng
 Sở hành chon chánh lại tối thượng
 Bậc dùng tự lực hay hiện chứng
 Thanh tịnh hết thảy nēo ngôn thuyết
 Kính lê bắc ngữ ngôn không vướng
 Nói lời Thiện lai, lời như nghĩa
 Đây đủ hết thảy sở hành chon
 Như lai hết thảy công đức tròn
 Kính lê bắc pháp không quên mất
 Bậc Điều ngự nhiếp lợi tối thượng
 Hoan hỷ thương xót các chúng sanh
 Lòng bi kiên cố muốn lợi người
 Kính lê bắc thường muốn lợi lạc
 Phật có ân đức cùng chúng sanh
 Thường làm bạn lành và tri thức
 Hay sanh ra như cha, như mẹ
 Muốn cho chúng sanh được vui lành
 Phật là Thân giáo sư chúng sanh
 Khéo nói các giáo pháp thắng nghĩa*

Như lý nói cú nghĩa tối thượng
Khiến hay rõ biết hết thảy tánh
Như lai thường dùng lời không chấp
Không tăng, không giảm, khéo xứng đương
Đại bi sanh tương tục không dứt
Kính lẽ khéo thấy Xứ, Phi xứ

